

[Kristen Amby.]

allerede, inden vi næste Gang kommer til dette Spørgsmaal, sørges for, at en eller anden Institution er skabt, som kan tage sig af disse Sager, fordi Staten evner ikke at gøre det paa den rette Maade ad de Veje, den hidtil har fulgt.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det er altid velgørende at møde Mennesker, der med Iver og Overbevisning gaar ind for en Sag, og det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gør det med stor Iver i dette Spørgsmaal. Jeg synes nu, at det ærede Medlem ikke med nogen Ret med Finansloven i Haanden kan staa op og sige, at den danske Stat er karrig over for dansk Aandsliv. Der kan være Diskussion, om man skal yde lidt mere paa een Konto eller paa en anden Konto, men stort set er Finansloven Udtryk for stor Forstaaelse fra den danske Stats og Rigsdags Side over for Aandslivet i Danmark, og Aandsliv er nu engang ikke Forfattere alene. Det er ogsaa under andre Former, at Aandslivet giver sig Udtryk og støttes, og det ærede Medlem har set Gang paa Gang, hvordan Staten i Forbindelse med de store Fonds, som her i Landet støtter Kunst og Videnskab, stiller meget betydelige Beløb til Raadighed for videnskabeligt Arbejde, og jeg tror nu, at vi meget godt i saa Henseende kan taale Sammenligning med andre Nationer paa disse Omraader.

Nu er det naturligvis altid taknemmeligt at staa og sige til en vis Gruppe af Befolkningen: I faar alt for lidt, men det Standpunkt er nu ikke helt holdbart, hvis der er mange, der følger den Linie. Statens Udgifter i det hele taget er meget store, og det maa paa hvert enkelt Omraade nøje overvejes, hvad vi mener økonomisk at kunne magte ogsaa i Fremtiden. Jeg er jo slet ikke uenig med det ærede Medlem i, at det var ønskeligt, om vi var i Stand til og blev i Stand til i den kommende Tid at skaffe flere Midler til det særlige Omraade, som det ærede Medlem beskæftiger sig med, ingenlunde. Jeg har i de sidste to Aar forhandlet meget indgaaende med Forfatterne for at faa en Ordning med Bibliotekerne, hvorigennem det skulde gøres muligt, at Bibliotekerne bedre end hidtil honorerede Forfatternes Arbejde, og jeg har Grund til at tro, at vi

inden længe vil naa et Resultat, som Forfatterne vil være tilfredse med, i saa Henseende. Det er nu heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem overlegent afviser disse Smaaabeløb, som ydes til enkelte Forfattere. Der er mange, som tager imod dem med stor Glæde som en Anerkendelse for et udført Arbejde; selv om Beløbet maaske slet ikke staaar i Forhold til, hvad de paagældende egentlig har præsteret, er det alligevel en offentlig Anerkendelse, som man lægger Vægt paa, og for mange af disse Mennesker er det af afgørende økonomisk Betydning, fordi deres Kaar er meget, meget ringe. Saadan vil det vist altid være i et Land, at der vil være Mennesker inden for disse Omraader, som økonomisk har det meget smaat. Saadan har det altid været og vil formentlig ogsaa blive.

Naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby nu meget stærkt gaar ind for, at Rigsdagen ikke skal placere de paagældende paa Listen, og at Rigsdagen ikke over for de enkelte Personer skal tage Stilling til, om den ene eller den anden skal paa Finansloven, saa er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg anser Rigsdagen for uegnet til den Opgave. Det var i sin Tid, da Kommissionen blev nedsat, som førte til, at vi fik et Udvalg til at bedømme de skønlitterære Forfattere, ogsaa Udgangspunktet, at Rigsdagen ikke skulde beskæftige sig med de enkelte Navne, men stille et Beløb til Raadighed og lade andre have det egentlige Ansvar for Fordelingen, og jeg har heller ikke noget imod, at Udvalget udvides til at omfatte flere end dem, der nu kommer under det sagkyndige Udvalgs Bedømmelse. Det er ogsaa muligt, at man i saa Fald kunde faa en Afgørelse, der ikke fremkaldte saa megen Kritik, som der hidtil er blevet rejst over for denne Fordeling. Men jeg tror, at det ærede Medlem maa indstille sig paa, at ligegyldigt hvem der skal fordele de Beløb, som bliver til Raadighed, vil der altid blive Diskussion, om det er de rigtige, som er kommet i Betragtning. Ligegyldigt hvordan en saadan Kommission er sammensat, vil der altid blive Diskussion, om det er de rigtige, der har faaet denne Tildeling, men ogsaa jeg anser det for ønskeligt, at det hele lægges ind under en sagkyndig Bedømmelse i højere Grad, end det nu er, og jeg vil meget gerne overveje Spørgsmaalet om at finde en Ordning, hvorved vi i højere Grad end hidtil